

האם עשה הרס"ר מעשה מאונה בילדה בת ה-6, או שמא בדתה הקטנה הנל בגלל חייה רוויי-המין?

ספיייה מינית

או

פנמזיה ילדותית?

כל הורה יכול ללמוד על חיי הנפש של ילדיו — מעדותה של הפסיכולוגית במישפט הצבאי

היא ילדה ישנה מרי לילה במיטה עם אחיותיה או במיטת אמה, והדבר עלול להביא לה חוויות ארוטיות מוזיקות! הסבירה הפסיכולוגית ארית פאליק לבית-הדין הצבאי ביפו. הפסיכולוגית הובאה עליירי הסיניגור, צבי לירסקי, כעדת-הגנה במישפטו של הרס"ר רוברט גרין, הנאשם במעשה מגונה בקטינה בת שש וחצי. על פי כתב-האישום, עבר הרס"ר כמישררו בשק"ם של אחת היחידות במרכז הארץ, כפורים השנה, כאשר הביאה רחל (שם בדוי, כדי להגן על זהותה של הקטינה), טוראית מפקודיו, את אחותה הקטנה למחנה. לא היה זה רכב נריר שהחיללת הביאה את הילדה למחנה בימים של שביתת-מורים או חופשה אחרת. הילדה נהגה לבלות את זמנה כמישררו של הרס"ר

היה קורה. עוזר מתחלק במישרר עם הרס"ר. לכאורה, לאחר עדותה של חוקרת-הנוער, שהביאה את גירסת הילדה, נראה היה כי האשמה נגד הרס"ר הוכחה. הילדה פתחה את סיפורה לחוקרת הנוער במילים: "קרה לי משהו נוראי" וסיפרה בפרטי-פרטים כיצד התנדנד הרס"ר על כיסאו, מישש את איבר-מינה ומשך את ידה אל איבר-מינו. הילדה חיזקה את דבריה בתנועות שבהן הראתה על החלקים הרלוונטיים בגופה. היא הצביעה על איבר-מינה והסבירה שהוא "נגע לה כפוס'פוס".

הסיגור לירסקי החל חוקר את ריקעה המישפחתי של הקטינה והתברר לו שהיא באה מבית מזון מאור. לילדה שתי אחיות בוגרות, המשרתות בצה"ל, ואח בוגר. אחיה עבר בגיל 18 ניתוח לשינוי מין, ומאז הוא אשה לכל

דבר. אולם כאשר הוא מבקר בבית-הוריו, הוא עדיין נקרא בשמו הגברי, למרות העובדה שהוא מתייחס אל עצמו אך ורק כאל אשה.

אביה של הקטינה הוא נכה, והאם נוהגת לשלוח אותו לישון בסלון. הילדה הקטנה, שהיא בת-הזקונים של המישפחה, נוהגת לישון מדי לילה במיטה אחרת. היא מחליטה עם מי תישן הלילה, ועוברת למיטתו ללילה זה.

כדי להבין את התפתחותה הריגשית והמינית של הקטינה, ואת עולם הרמיון וההיות שלה, מסר הסיגור את חומר-הרקע של המישפחה והילדה לפסיכולוגית ארית פאליק, העובדת במיקצועה עם ילדים כבר יותר מ-30 שנה. היא בדקה את החומר והעידה עדות מומחה בבית-הדין הצבאי. עדותה היתה מרתקת.

פסיכולוגית פאליק, 30 שנות נסיון

פורים ורק למחרת התלוננה במישפחה. חוקרת-נוער באה כדי לחקור את פנינה הקטנה.

אח * שהוא אשה

חוקרת-הנוער התרשמה כי הקטינה מבינה מה קרה, וגם דוברת אמת, על כן הוגש נגד הרס"ר כתב-אישום במעשה-המגונה ובהתנהגות ש-אינה הולמת קצין.

רוברט גרין הוא גבר בשנות ה-30 לחייו. ממושקף ומשופם. קומתו בינר. ניה והוא נשוי ואב לילדים. תפקידו במחנה הוא תפקיד הרס"ר הקלאסי. הוא האיש המחלק את התרונות לחיילים, שומר על המישמעת ומגיש תלונות נגד העבריינים.

קשה לומר שהוא אהוב במחנה. עוזרו בשק"ם, האורח יגאל עוזר, העיד כי הרס"ר שנאו מאוד על פקודיו. הם שונאים אותו שינאת-מות, אמר לשופטים, ורצו לטמון לו פת. אם אני הייתי באותו יום במחנה, זה לעולם לא

גרין, שהיה משחק איתה ושר לה שירים.

באותו בוקר השאירה רחל את אחותה הקטנה פנינה (שם כדוי) אצל מפקדה הרס"ר, והלכה לעיסוקיה בשק"ם. כאשר חזרה לחפש את אחותה, ראתה אותה עומדת ליד שולחנו של הרס"ר, חולצתו כחוצ ויריו לצדי גופו. הרס"ר והילדה שיחקו במישחק כל-שהו, כשהם מחביאים קופסת-מרק.

החיללת חזרה לעבודתה, ופיתאום היתה לה הרגשה שמהו אינו בסדר. תנחתם על הרס"ר ואחותה נראתה לה, לרגע, מוררה.

היא חזרה כריצה למישרר וראתה את הילדה והרס"ר עוזבים את המישרר כשחיוך על פניהם.

באותו הרגע נזכרה האחות הגדולה כי גם בפעם הקודמת, שבה הביאה את פנינה למחנה, ביקש הרס"ר שהילדה לא תלך הביתה כטרם תיתן לו נשיקה. החיללת מיהרה לקחת את אחותה הקטנה ולחקרה, "הוא נגע בך?" שאלה את הקטינה וזו ענתה לה: "לא! הוא לא נגע בך".

החיללת ידעה כי פנינה הקטנה נר-הנת לשקר לבני-המישפחה, וכי כדי להוציא מפיה את האמת יש לחקרה בקירות שתיוערב ארוכה, ואף להשביעה באלוהים. על כן הרימה החיללת את קולה ושאלה שוב: "הוא נגע לך?"

פנימי שאינו תמיד חד ומובן למכר גרים. הפסיכולוגית אמרה כי בגיל 6, כאשר ילד מתחיל ללכת לבית-הספר, ההבדל בין מציאות לרמיון הוא יותר מפותח.

הסיגור שאל את הפסיכולוגית אם יש משמעות לכך שהילדה ידועה בקרב מישפחתה כשקרנית, וכי כדי להוציא ממנה את האמת יש לחקור אותה שוב ושוב, ולאיים עליה בשם אלוהים. האם יתכן שאימים אלה, של האחות שחקרה אותה על המעשה המגונה, הם שגרמו לקטנה לדמיין את העניין כסוגסטייה, כדי לרצות את אחותה?

לפסיכולוגית יש ריעה מגובשת על שקרים של ילדים, גם ילדים וגם מבוגרים. "מבלפים" לעיתים. אם הבלוף הוא "כואב לי הראש ואני לא יכול לצאת הערב", או זה אומנם לא נורא, אבל זה משאיר גוון של שקר אצל הילד. אפילו אם האם היא אשה מאוד מוסרית, הנוהגת ללמד את הילדים שלא לשקר, אבל מדי פעם היא מבקשת מהילדים לומר בטלפון שהיא ישנה, או שאיננה בבית, כדי לא לדבר עם נודניקים, זה יוצר אצל הילדים עירובב חזומים מסויים.

כאשר מקנים לילדה או לילד שם של שקרנית במישפחה, זה גורם להם לעיוות. כי הם מתרגלים לחשוב על עצמם כעל "רעים", ונושאים על מידת חם אות-הקין של שקרנים לכל ימי-

דבר. אולם כאשר הוא מבקר בבית-הוריו, הוא עדיין נקרא בשמו הגברי, למרות העובדה שהוא מתייחס אל עצמו אך ורק כאל אשה.

אביה של הקטינה הוא נכה, והאם נוהגת לשלוח אותו לישון בסלון. הילדה הקטנה, שהיא בת-הזקונים של המישפחה, נוהגת לישון מדי לילה במיטה אחרת. היא מחליטה עם מי תישן הלילה, ועוברת למיטתו ללילה זה.

כדי להבין את התפתחותה הריגשית והמינית של הקטינה, ואת עולם הרמיון וההיות שלה, מסר הסיגור את חומר-הרקע של המישפחה והילדה לפסיכולוגית ארית פאליק, העובדת במיקצועה עם ילדים כבר יותר מ-30 שנה. היא בדקה את החומר והעידה עדות מומחה בבית-הדין הצבאי. עדותה היתה מרתקת.

עירובב * תחומים

פסיכולוגית הסבירה כי עד לגיל 4 אין לסמוך כלל על עדותו של ילד, מכיוון שעד גיל זה הרמיון והמציאות מעורבבים לגמרי. מגיל 4 אפשר לקבל בזהירות את עדותו של קטין, אולם צריך לבחון אותה היטב. ההבדל בין מציאות ורמיון אצל ילד נבנה לאט-לאט בילדות, ולפעמים אינו מושלם גם עד הבגרות. לילד יש עולם

חיים. אם ישימו על מישוהו תו. המ-כוער, הרי גם אם יהיה מלך-היופי בכגרותו, בתוככי נפשו יישאר תמיד "המכוער".

לכן מוטב שלא לומר לעולם לילד ישירות "אתה משקר". גם אם הוא נותר מזוין, אין לומר לו "אתה משקר". זה רק יזיק. עדיף לשאול אותו מרוע נותר אוכל בצלחת. כי אם ילד מספר משהו מחייה-רמיון שלו, ואומרים לו שזה שקר, הופכים משהו חיובי למשהו שלילי ורע.

הפסיכולוגית סיפרה על בעיית ילדות, הנקראת פחד מבית-הספר. ילדים הטובלים מבעיה זו ממאנים ללכת לגן או לבית-הספר, ולעולם לא יענו על שאלה ישירה: "מרוע לא הלכת לבית-הספר?" ילדים כאלה אינם הולכים לבית-הספר בדרך כלל מפני שהם שומרים על איזה סוד מישפחתי כמנס, המציק להם, והם אינם רוצים לגלותו.

כמו * אקדה

פסיכולוגית סיפרה, מנסיונה, ואל מיקרה של ילדה בת 5, שסיבבה בכל תוקף ללכת לגן ונצמדה כל הזמן אל אמה. אחרי בדיקות ארוכות וטיפול, התברר כי הילדה שמעה לפני שנתיים (המשך בעמוד 42)